

Αρχές Σεπτέμβρη είναι αλλά για άδειες ακούμε…

Μόνο που δεν είναι άδειες ούτε για διακοπές ούτε για εξόδους από το στρατό. Μιλάμε φυσικά για τις άδειες των καναλιών που ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε να ξαναμοιράσει, για να βάλει ένα τέλος στην διαπλοκή...όπως άλλωστε έκανε και με την ελπίδα, μην ξεχνιόμαστε...

Η ύπαρξη της ιδιωτικής τηλεόρασης στην Ελλάδα ξεκίνησε στην μεταπολίτευση και σε καμία περίπτωση ***δεν*** λειτούργησε ως δυνατότητα πολυφωνίας και πολύπλευρης ενημέρωσης.
Κατά κύριο λόγο, μας γαλούχησε με ***εμπορευματοποιημένη ψυχαγωγία και στρατευμένη ενημέρωση*** (προπαγάνδα, ξέρεις...), μας καθήλωσε σε ***σεξιστικά πρότυπα*** - η ξανθιά παρουσιάστρια των πρωινάδικων ή η ξανθιά «γλάστρα» των μεσημεριανάδικων, μας τάισε ριάλιτι ***τηλεσκουπίδια*** τύπου Big Brother και κατά κύριο λόγο μας “θωράκισε”, ώστε να είμαστε ακριβώς αυτό που το σύστημα θέλει, τη στιγμή που το θέλει...μην τυχόν και από την κινητοποίηση του κόσμου, αναδυθεί η βρώμα και η σαπίλα του συστήματος που θρέφουν!

Τα παραδείγματα που υπάρχουν είναι πάρα πολλά... οργάνωναν ρατσιστικές εκστρατείες για τους «Αλβανούς κλέφτες που βγήκαν από τις φυλακές που άνοιξε ο Μπερίσα» τη δεκαετία του '90, φαντασιωνόντουσαν «τρομοκράτες του ISIS που κρύβονται πίσω από τους πρόσφυγες» σήμερα, νομιμοποίησαν τους φασίστες της Χρυσής Αυγής, ούρλιαζαν ότι “Όλες οι κοινωνικές ομάδες...είναι με το ΝΑΙ” εντείνοντας την λογοκρισία και την τρομολαγνία την περίοδο του δημοψηφίσματος, ένα χρόνο πρίν, μέχρι που προσπαθήσαν να μας πείσουν ότι η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου δεν ήταν δολοφονία (αλλά τιι;;) χρησιμοποιώντας ακόμα και πλαστά βίντεο, το 2008.

Για να το θέσουμε αλλιώς, οι μεγαλοεπιχειρηματίες και οι μεγαλοεκδότες που διεκδίκησαν λοιπόν και πήραν τις άδειες εκείνα τα χρόνια αλλά και αργότερα, δεν το έκαναν από κανένα ενδιαφέρον για την ίδια την τηλεόραση. Το έκαναν γιατί θεώρησαν ότι ήταν ένα νέο πεδίο επένδυσης σε μια κοινωνία διψασμένη για εντυπωσιασμό, νεοπλουτισμό, κουτσομπολιό και φτηνή ψυχαγωγία. Το έκαναν όμως και γιατί κατάλαβαν ότι τα τηλεοπτικά κανάλια θα τους έδιναν ***δύναμη πολιτικού επηρεασμού*** που τα παραδοσιακά μέσα, όπως οι εφημερίδες, δεν θα αποκτούσαν ποτέ.

Αυτό το συνονθύλευμα λοιπόν από «ενημέρωση» και οικονομική εξουσία είναι αυτό που ονομάζουμε ως «διαπλοκή». *Η οικονομική κρίση, όμως, οδήγησε και στην κρίση του όλου πλέγματος...και σε τέτοιες περιόδους, πάντα κάποιος έρχεται και μοιράζει ξανά την τράπουλα, ώστε να συνεχιστεί το παιχνίδι της διαπλοκής...στην προκειμένη περίπτωση, ο χρήσιμος “ντίλερ” του συστήματος είναι ο ΣΥΡΙΖΑ!!*

Αρχικά να τονίσουμε ότι δεν μιλάμε για οποιαδήποτε προσπάθεια μείωσης του βαθμού ιδιωτικοποίησης της ενημέρωσης και της ψυχαγωγίας. Η δημοπρασία αφορά τη χρήση του τηλεοπτικού φάσματος συχνοτήτων (που είναι δημόσιο αγαθό) από ιδιωτικά κανάλια - επιχειρήσεις που θα καταβάλλουν το σχετικό αντίτιμο.

Έτσι λοιπόν, εδώ και καιρό, γινόμαστε για ακόμα μια φορά, θεατές στο απόλυτο θέατρο του παραλόγου... Από τη μία μεριά είναι οι γνωστοί πλούσιοι που θέλουν την είσοδο ή την παραμονή τους στη βιομηχανία των ΜΜΕ που, από τη μία έβγαζε ο ένας τα μάτια του άλλου και από την άλλη, όλοι μαζί ούρλιαζαν για δήθεν χτύπημα στην πολυφωνία και τη δημοκρατία και από την άλλη μεριά είναι η κυβέρνηση με τη προπαγάνδα της περί «μεταρρύθμισης που θα χτυπήσει τη διαπλοκή», «θα βάλει τάξη στο τηλεοπτικό τοπίο» και θα «γεμίσει τα δημόσια ταμεία». Στην πραγματικότητα δεν ισχύει τίποτα από όλα αυτά!

Αυτό που ισχύει όμως, είναι ότι τη στιγμή που **οι καναλάρχες μετρούν τα οφέλη τους από τη διαδικασία, ο κίνδυνος για τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ μεγαλώνει**. Στα κανάλια των «νικητών» οι *απολύσεις*, οι

<u>μισθοί πείνας</u>, η *<u>κατάργηση των συλλόγικών συμβάσεων</u>* και η *<u>ελασθασφάλεια</u>* είχαν ήδη γενικευθεί, ενώ οι εργαζόμενοι στους «χαμένους» απειλούνται με χιλιάδες *<u>απολύσεις και χάσιμο των δεδουλευμένων τους</u>*.

Είναι προφανές ότι όλα αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τα αιτήματα για μια άλλη κατάσταση στο ραδιοτηλεοπτικό τοπίο, καθώς αυτό που λείπει δεν είναι ούτε οι άδειες, που απλά νομιμοποιούν την κατάληψη των δημόσιων συχνοτήτων προς όφελος του κεφαλαίου, ούτε το ΕΣΡ και άλλες ανεξάρτητες αρχές!

Αυτό που λείπει και πρέπει να πάρει τη μορφή ριζοσπαστικών προτάσεων - που να ξεφεύγουν από τη λογική της ρύθμισης της τηλεοπτικής αγοράς και να αμφισβητούν την αυτονόητη ύπαρξη ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών- είναι η ***εργατική-λαϊκή φωνή, ο εργατικός έλεγχος, η αυτοδιαχείριση, η απόδοση μέσων ενημέρωσης στα κινήματα...***

...και ο κλάδος των ΜΜΕ, είναι από αυτούς που έχει παραδείγματα και όταν πήραν στα χέρια τους οι εργαζόμενοι τα κανάλια, αγωνιζόμενοι ενάντια σε κλεισίματα κι απολύσεις (ΕΡΤ, ΑΛΤΕΡ), έγιναν η φωνή της πλειοψηφίας ανοίγοντας τα μικρόφωνα στους πολλούς, στη νεολαία, στους εργαζόμενους, στα κινήματα, στους μετανάστες....

Σήμερα, αυτό σημαίνει προτάσεις που να βλέπουν το δικαίωμα τηλεοπτικής εκπομπής ως *δημόσιο αγαθό*, ως υπόθεση όχι ιδιωτών αλλά δημόσιων και κοινωνικών θεσμών, με ανάπτυξη μορφών εργατικόυ-κοινωνικού ελέγχου, με ψυχαγωγία που να προσανατολίζεται στην ποιότητα και όχι στην εμπορικότητα, με ενημέρωση που να στηρίζεται στην αντικειμενικότητα, τη δεοντολογία και την αυτενέργεια των δημοσιογράφων και όχι στις επενδυτικές επιλογές των ιδιοκτητών, με προσπάθεια ώστε και οι πολλοί-δηλαδή οι πολίτες, να έχει λόγο και δικαίωμα παρέμβασης...

...εν ολίγοις ένα μοντέλο ανταγωνιστικό πλήρως σε ό,τι ορίσαμε ως τηλεόραση τα τελευταία είκοσι έξι χρόνια. Σημαίνει ότι αν θέλουμε να ορίσουμε εμείς από το πιο μικρό έως το πιο μεγάλο είναι ώρα να ξεβολευτούμε σιγά σιγά από την βολή μας και να διεκδικήσουμε όλα όσα μας ανήκουν!

